

امام باقر علیه السلام از پدرش حضرت سجاد علیه السلام روایت کرده است که فرمود: از اعمال بعد از ظهر روز جمعه خواندن این دعا است:

اللَّهُمَّ اشْتَرِ مِنِّي نَفْسِي الْمَوْقُوفَةَ عَلَيْكَ، الْمَحْبُوسَةَ لِأَمْرِكَ بِالْجَنَّةِ مَعَ مَعْصُومٍ مِنْ عِتْرَةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، مَحْزُونٍ لِظُلَامَتِهِ، مَنْسُوبٍ بِوِلَادَتِهِ، تَمَلُّاً بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا، وَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ تَقَدَّمَ فَمَرَّقَ، أَوْ تَأَخَّرَ فَمَحَقَّ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ لَزِمَ فَحَقَّقَ، وَاجْعَلْنِي شَهِيداً سَعِيداً فِي قَبْضَتِكَ.

خداوند، از من خریداری کن نفسم را، وقف شده بر تو است، و نگهداشته شده به امرت در برابر بهشت، همراه امام معصومی از عترت پیامبرت که درود خداوند بر او خاندانش باد، اندوهگین برای مظلومیتش، نسبت داده شده به ولادتش، و زمین را به دست او از عدل و داد پر می‌کنی، همان‌گونه که از ظلم و ستم پر شده است و مرا قرار مده از کسانی که پیشی گرفته و خارج شد از مسیر حق و یا عقب ماند و از بین رفت، و قرار ده مرا از کسانی که همراه حق بود و رسید، و مرا شهیدی سعادتمند و در اختیار خود قرار بده.

يَا إِلَهِي سَهِّلْ لِي نَصيباً جَزْلاً وَقَضَاءً حَتْمًا لِأَيُّغِيرَهُ شَفَاءً، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ هَدَيْتَهُ فَهَدَى، وَرَزَيْتَهُ فَجَنَّا، وَوَالَيْتَ فَاسْتَشَيْتَ فَلَا سُلْطَانَ لِإِبْلِيسَ عَلَيْهِ، وَلَا سَبِيلَ لَهُ إِلَيْهِ، وَمَا اسْتَعْمَلْتَنِي فِيهِ مِنْ شَيْءٍ، فَاجْعَلْ فِي الْحَلَالِ مَأْكَلِي وَمَلْبَسِي وَمَنْكِحِي، وَقَنْعِنِي يَا إِلَهِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَمَا رَزَقْتَنِي مِنْ رِزْقٍ فَأَرِنِي فِيهِ عَدْلًا حَتَّى أَرَى قَلِيلَهُ كَثِيرًا، وَأَبْدَلُهُ فِيكَ بَدْلًا، وَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ طَوَّلَتْ لَهُ فِي الدُّنْيَا أَمَلُهُ، وَقَدِ انْقَضَى أَجَلُهُ، وَهُوَ مَغْبُورٌ عَمَلُهُ.

ای خدای من برای من بهره‌ای بزرگ را آسان ساز و قضایی حتمی که شقاوت تغییرش ندهد، و قرار ده مرا از کسانی که هدایت کردی و هدایت یافت، و پاک گردانیدی او را و نجات یافت، و عهده‌دار شدی و استثنا نمودی پس شیطان را بر او سلطه‌ای نیست، و نه راهی است او را به سوی وی، و آنچه مرا به کارگیری در آن از هر چیزی پس قرار ده در حلال، خوراک و پوشاک و آمیزشم را، و قانع ساز مرا ای خدای من به آنچه روزی‌ام دادی، و آنچه قسمت من کرده‌ای از روزی نشان بدهد به من در آن عدالتی را تا اندکش را فراوان بینم، و آن را در راه تو ببخشم، و قرار مده مرا از جمله کسانی که طولانی ساخته باشی برای او در دنیا آرزویش را، در حالی که اجلس به پایان آمده و او در عملش کاستی دارد.

أَسْتَوْدِعُكَ يَا إِلَهِي عُذُوِي وَرَوَاحِي وَمَقِيلِي وَأَهْلَ وِلَايَتِي، مَنْ كَانَ مِنْهُمْ أَوْ هُوَ كَائِنٌ، زَيَّنِي وَإِيَاهُمْ بِالتَّقْوَى
وَالْيُسْرِ، وَأَطْرُدْ عَنِّي وَعَنْهُمْ الشَّكَّ وَالْعُسْرَ، وَأَمْنَعِنِي وَإِيَاهُمْ مِنْ ظُلْمِ الظَّالِمَةِ، وَأَعِينِ الْحَسَدَةَ، وَاجْعَلْنِي وَإِيَاهُمْ
مِمَّنْ حَفِظْتَ، وَاسْتُرْنِي وَإِيَاهُمْ فِيمَنْ سَتَرْتَ، وَاجْعَلْ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أُمَّتِي وَقَادَتِي، وَأَمِنْ
رَوْعَتِهِمْ وَرَوْعَتِي، وَاجْعَلْ حُبِّي وَنُصْرَتِي وَدِينِي فِيهِمْ وَلَهُمْ، فَإِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي زَلَّتْ قَدَمِي.

به تو می سپارم ای خدای من، آمد و رفت و سفر و حضر و خویشانم را، آنکه از آنها باشد، یا خواهد بود، مرا و
آنان را به تقوا و توانگری زینت ده، و دور کن از من و از آنان شک و سختی را، و باز بدار مرا و آنان را از ستم
ظالمان، و چشم‌های حسودان، و قرار ده مرا و آنان را از کسانی که حفظ نموده‌ای، و پوشان مرا، و آنان را در
زمره آنان که پوشاندی، و قرار ده آل محمد را که سلام بر او و آنان باد، امامان و پیشوایانم، و ایمن ساز پریشانی
آنان و پریشانی مرا، و قرار ده دوستی و نصرت و دینم را در آنان و برای آنان، که تو اگر مرا به خودم واگذاری
پایم می‌لغزد.

مَا أَحْسَنَ مَا صَنَعْتَ بِي يَا رَبِّ، إِذْ هَدَيْتَنِي لِلْإِسْلَامِ، وَبَصَّرْتَنِي مَا جَهَلْتُ غَيْرِي، وَعَرَفْتَنِي مَا أَنْكَرَهُ غَيْرِي، وَأَلْهَمْتَنِي
مَا ذَهَلُوا عَنْهُ، وَفَهَّمْتَنِي قَبِيحَ مَا فَعَلُوا وَصَنَعُوا حَتَّى شَهِدْتُ مِنَ الْأَمْرِ مَا لَمْ يَشْهَدُوا وَأَنَا غَائِبٌ، فَمَا نَفَعَهُمْ قُرْبُهُمْ،
وَلَا ضَرَرَنِي بُعْدِي، وَأَنَا مِنْ تَحْوِيلِكَ إِيَّائِي عَنِ الْهُدَى وَجَلَّ وَمَا تَنْجُو نَفْسِي إِنْ نَجَّتْ إِلَّا بِكَ، وَلَنْ يَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ إِلَّا
عَنْ بَيِّنَةٍ!

چه نیکوست آنچه با من عمل کرده‌ای ای پروردگارم که مرا به اسلام هدایت نمودی و بینایی‌ام دادی در آنچه
غیر از من آن را جاهل گشت، و آشنا ساختی مرا آنچه غیر از من آن را نشناخت، و الهام کردی مرا آنچه آنان
فراموش نمودند، و فهماندی مرا زشتی آنچه عمل کرده و انجام داده‌اند، تا آنجا که گواهی دادم از امر، آنچه را
آنان گواهی ندادند و من حاضر نبوده‌ام، پس سودی نرساند آنها را نزدیک بودنشان، و نه زیان رساند مرا دور
بودنم، و من از اینکه مرا بگردانی از هدایت بیمناکم، و نفسم نجات نمی‌یابد اگر چه نجات یابد جز به تو، و
هلاک نمی‌شود هر که هلاک گردد جز از روی دلیل!

رَبِّ نَفْسِي غَرِيقُ خَطَايَا مُجْحِفَةٍ، وَرَهِينُ ذُنُوبٍ مُوبِقَةٍ، وَصَاحِبُ عُيُوبٍ جَمَّةٍ، فَمَنْ حَمَدَ عِنْدَكَ نَفْسَهُ فَإِنِّي عَلَيْهَا
زَارٌ، وَلَا أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِإِحْسَانٍ، وَلَا فِي جَنبِكَ سِفْكَ دَمِي، وَلَمْ يُنْجِلِ الصِّيَامُ وَالْقِيَامُ جِسْمِي، فَبِأَيِّ ذَلِكَ أَرْكِي نَفْسِي
وَأَشْكُرُهَا عَلَيْهِ وَأَحْمَدُهَا بِهِ بَلِ الشُّكْرُ لَكَ.

پروردگام نفس من در خطاهایی طاقت فرسا غرق گشته و در گروه گناہانی ہلاک کننده گرفتار آمده، و دارای عیب‌هایی فراوان است. پس هر کس خود را نزد تو بستاید، من از آن خشمگینم و به تو متوسل نمی‌شوم به نیکوکاری‌ام، و نه در طاعت تو ریخته شده است خونم، و نه نحیف گشته است به روزه و نماز بدنم، پس به کدام یک خود را پاک و آن را به خاطر آن سپاس گویم و به آن بستایم؟! بلکه سپاس از آن تو است.

اللَّهُمَّ لِسِتْرِكَ عَلَيَّ مَا فِي قَلْبِي، وَتَمَامِ النُّعْمَةِ عَلَيَّ فِي دِينِي، وَقَدْ أَمَّتْ مَنْ كَانَ مَوْلِدُهُ مَوْلِدِي، وَكَلَّ شَيْئًا لَجَعَلْتَ مَعَ نَفَادِ عُمْرِهِ عُمْرِي، مَا أَحْسَنَ مَا فَعَلْتَ بِي يَا رَبُّ، لَمْ تَجْعَلْ سَهْمِي فِيْمَنْ لَعَنْتَ، وَلَا حَظِّي فِيْمَنْ أَهَنْتَ، إِلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِلْتُ بِهَوَايَ وَإِرَادَتِي وَمَحَبَّتِي.

خداوندا، برای پوشاندن بر آنچه را که در دل دارم، و کمال نعمت بر من در دینم، در حالی که میرانده‌ای آنکه را تولدش با من همزمان بود، که اگر می‌خواستی پایان عمرم را با تمام شدن عمرش قرار می‌دادی، چه نیکوست آنچه با من عمل کرده‌ای ای پروردگام، قرار ندادی سهم مرا با آنان که لعنت شان کرده‌ای، و نه بهره‌ام را در آنان که خوار نموده‌ای، من به محمد و آل محمد که بر او بر آنان سلام باد تمایل دارم با خواست و اراده و محبتم.

فَفِي مِثْلِ سَفِينَةِ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَاحْمِلْنِي، وَمَعَ الْقَلِيلِ فَتَجِبْنِي، وَفِيْمَنْ رَحَّزَتْ عَنِ النَّارِ فَرَحَّزْنِي، وَفِيْمَنْ أَكْرَمْتَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَأَكْرِمْنِي، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّارِ فَأَعْتُقْنِي.

پس مرا بگذار در همانند کشتی نوح (علیه‌السلام)، و همراه با آن جمع اندک مرا نجات ده، و در شمار آنان که از آتش دورشان ساختی، و در میان آنان که گرامی داشته‌ای به محمد و آل محمد که سلام بر آنان باد، مرا گرامی بدار، و به حق محمد و آل محمد که صلوات و رحمت و خشنودی‌ات بر آنان باد، مرا از آتش رهایی ده.

سپس سجده کن، سجده شکر که در بعد از ظهر هر روز باشد، و در آن بگوی هر آنچه را که بیانش گذشت از دعا.